

Wojna peloponeska, część 2.

1. Wyprawą na Sycylię dowodził Alkibiades, cofnięty jednak do Aten. Nie wrócił. Zdradził Ateny i przeszedł na stronę Spartan. Spartanie najechali Attykę. Zwyciężyli na morzu. Pokonali również ateńczyków na Sycylii.
2. Przegrana Aten na Sycylii była wielkim ciosem. Dla Aten rozpoczął się nowy etap wojny.
3. Żołnierze spartańscy zajęli Dekeleję – 13 km od Aten. Mieli tu bazę wypadową do ataków na Ateny.
4. W samych Atenach kryzys doprowadził do obalenia demokracji. Obywatelami stało się tylko 5 tysięcy osób – arystokratów.
5. Do tego Persja, dotąd nieinteresująca się wojną w Grecji, zażądała od miast w Azji Mniejszej zaległych danin. Nawet Sparta zwróciła uwagę na bogate perskie imperium licząc na pieniądze.
6. Tymczasem zażegnano kryzys w Atenach. Przywrócono demokrację. Autorem kolejnego zwrotu akcji był zdrajca Alkibiades. Tym razem zdradził Spartan i wrócił na stronę Ateńczyków. Alkibiades chciał nasać na Spartan Persów. Nic z tych planów nie wyszło. Persowie dali pieniądze Sparcie. Przegrana ateńskiej floty i głód doprowadziły Ateny do ogłoszenia kapitulacji. Sparta zwyciężyła.
7. W wyniku wojny peloponeskiej (rozmiar i czas trwania sprawiły, że mówi się również w liczbie mnogiej „wojny peloponeskie”), a wcześniej wojny Grecji z Persami, doszło do politycznego trzęsienia ziemi. Ateny stały się drugorzędnym państwem. Oczywiście Ateński Związek Morski przestał istnieć.
8. Miasta – państwa nie ufały sobie. Nie było mowy o zjednoczeniu greckim. Zmiany dotknęły też wojsko. Armię, w której walczyli obywatele, zastąpiła armia najemników. Żołnierze stali się zawodowcami.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl